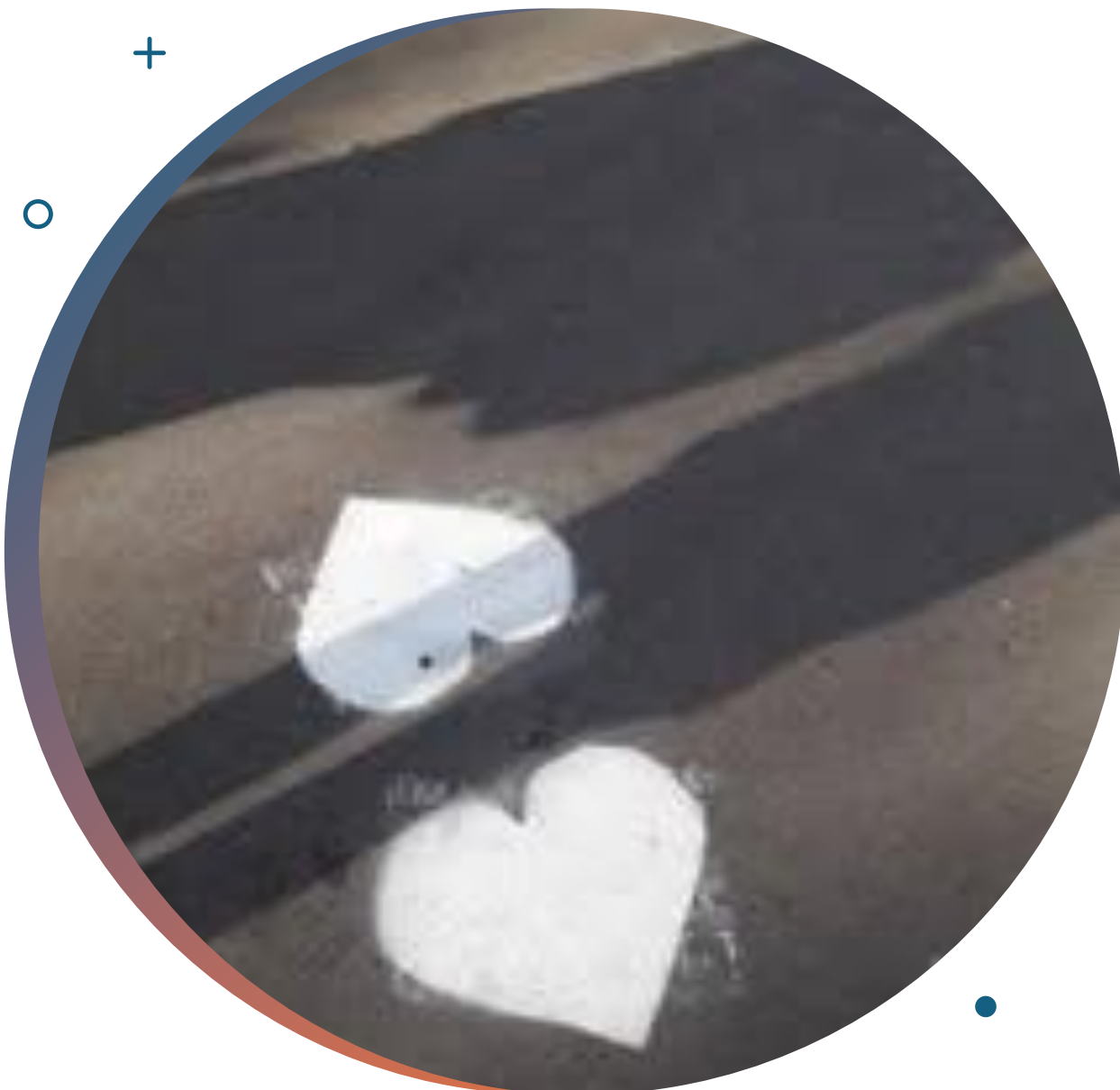

**בעקבות
האהבה
Brunch
Voyage
d'amour**

**טיול בעקבות האהבות
הגדולות בהיסטוריה
היהודית ישראלית**

מילון אהבה

NESHIKA Bisous נְשִׁיקָה

HAVEROUT חֲבֵרוֹת
Amitié

HATOUNA Mariage חֲתֻנָּה

I-ROUSIN אִירוּסִין
Engagement

NESHAMA Une âme נְשָׁמָה

MOTEK Ma / mon מוֹתֵק
douce / doux (honey)

AHAVA אַהֲבָה נִכְזָבֵת
NIKHZEVET

LEV לֵב

NISHBAR LI נִשְׁבַּר לִי הַלֵּב
HALEV

MET ALEIKHA מֵת עֲלֶיךָ

HOLé חוֹלָה עֲלֶיךָ
ALAYIKH

CRASH קְרָאֵשׁ

מְשׁוּגָע עַל

AHAVA L'amour אַהֲבָה

HIBA L'affection חֲבָה

TSHOUKA La תְּשׁוּקָה
passion le désir

KMIHA L'envie , le כְּמִיָּה
désir ardent , le longueur

AHOUV אַהוּב אַהוּבָה
AHOUVA bien aimé/e

NE-EH-AV נֶאֱהָב נֶאֱהָבָה
aimé/e

Méahév מְאֵהָב מְאֵהָבֵת
Méhavet amant / amante

LéITAHéV tomber לְהֵתְאָהֵב
amoureux

LéHabéV Liker לְחַבֵּב

LéHaarits Admirer לְהַעֲרִיץ

ZOUG un couple זוג

HAVER חֲבֵר חֲבֵרָה
HAVERA Ami/e

Le péché du fruit de l'arbre de la connaissance

חטא פרי עץ הדעת
מה חוה יודעת?

- תאווה Désir
- בריאה Création
- יצירה Création
- צלם Image
- אם כל חי mère de tout vivant
- פתוי seduction
- תשוקה Passion
- פְּרִיּוֹן Fértilité פרי Fruit
- זוג Couple
- אמהות Mères
- דעת לדעת, י.ד.ע דעה, מידע, יודיעה, לא נודע, דעתנית

יעקב ורחל

• וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאִין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ
מִחָרֵן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת־לִבִּי
בְּרִנְחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְּׁלוֹם לָו
וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוֹ בְּאֵה עִם־הַצֹּאן

• וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בְּתִלְבָּן אַחֵי
אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אַחֵי אִמּוֹ וַיִּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל
אֶת־הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשָּׂק אֶת־צֹאן לָבָן אַחֵי
אִמּוֹ: וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קְלוֹ וַיִּבְדֹּ:

• וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה
רָחֵל: וַעֲיַנֵּי לֵאָה רַבּוֹת וְרָחֵל הֵיטָה יִפְתִּיאַר וַיִּפְתֵּ
מִרְאָה:

• להשקות Arroser ש.ק.ה

• נשיקה Baiser נ.ש.ק

דוד ובת שבע

• מעשה דוד ובת שבע הוא ספור תנ"כי, המופיע בספר שמואל ב, פ'רק י"א ופ'רק י"ב.

• בספור מתאר כיצד דוד המלך רואה מנג ארמונו אשה יפת מראה מתרחצת, ולאחר שמתברר לו שהיא בת שבע, אשתו של אוריה החתי, הוא מזמין אותה אליו, שוכב איתה והיא הרה לו, כל זאת כשבעלה נמצא הרחק, במלחמה מול בני עמון. כדי להסתיר את מעשהו מצוה דוד להחזיר את אוריה משדה הקרב כדי שיבוא על אשתו, אך אוריה מסרב לחזור לביתו, ודוד גורם למותו במלחמה ונושא את בת שבע לאשה. אחד משיאי המעשה הוא תוכחתו הקשה של נתן הנביא אל דוד, הידועה כמשל כבשת הרש. לאחר שדוד מתודה שחטא, הוא נענש בכך שהבן שנולד מבת שבע מת, שבנו אמנון נרצח לאחר שאנס את בתו תמר, שבנו אבשלום מרד בו ונהרג, ושהבן שלו אדניהו מת לאחר נסיון הפיכה כנגד שלמה, הבן שירש את מלכותו.

• תאוה, להתאוות, תאב, תאב בצע

מרפסות ומגדלים בירושליים

- מוזאון מגדל דוד לתולדות ירושלים ממקם במצודת ירושלים העתיקה הידועה גם בשם 'מגדל דוד' יבסמוך לשער פו, שער הכניסה ההיסטורי לעיר העתיקה. המוזאון מציג את ספורת ההיסטורי של ירושלים לפי תקופות החל בעדויות הראשונות לקיום עיר בירושלים באוף השני לפנה"ס ועד לתקומת ירושלים כבירת מדינת ישראל, ארועים מרפזיים וחשיבותה לבני שלוש הדתות.

ירושללים של זהב ושל אור

מצפור ארתור רובינשטיין תצפית ליד ירושלים

• זו התצפית הכי מרהיבה בהרי ירושלים. תראו כאן דייטים רומנטיים רבים ואם יתמזל מזלכם אפילו הצעות נשואין שמתקיימות במקום, ויש לכך סבה טובה.

• תצפית הפסנתר 📍

• מצפור ארתור רובינשטיין נמצא ביער עמינדב, סמוך ליד קנדי, ובו תמצאו פסל קלידי פסנתר הפורצים אל נופי ירושלים. ❤️

• המצפור נבנה בשנת 1983 לזכרו של הפסנתרן ארתור רובינשטיין אשר נכח בטקס נטיעת יער עמינדב. במקום קבור אפר הפסנתרן ❤️

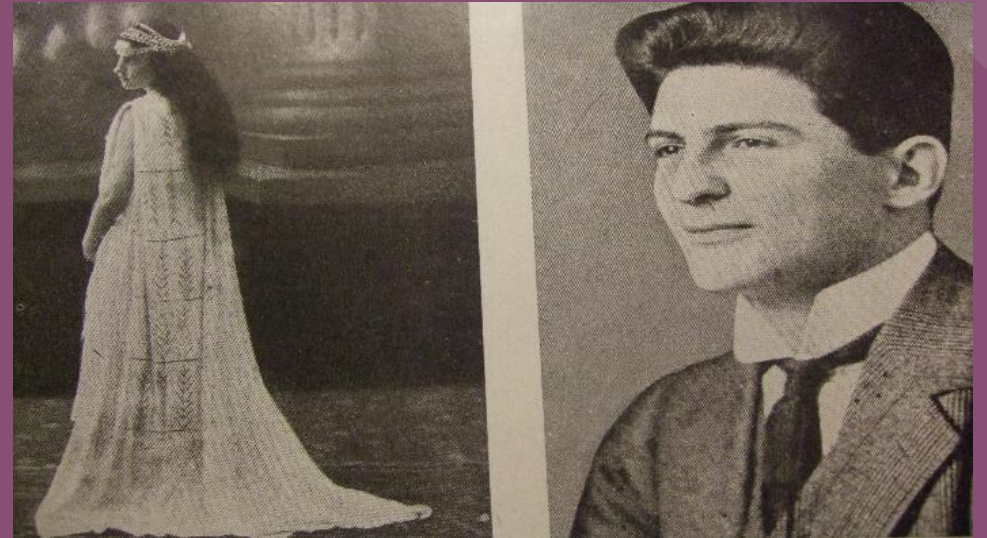
• מעמד האינסטגרם של אחרי [jonathan.rivka.travel](https://www.instagram.com/jonathan.rivka.travel)

איתמר ולאה

- ספור האהבה הזה מכר לרבים. הוא היה אחד מספורי האהבה הבולטים של הישוב היהודי המתחדש בארץ הקדש, וכבר כתבו עליו הרבה. ביוגרפיות, רומנים, ולפחות פזמון אחד ידוע מאוד. מדבר בספור אהבתו של איתמר בן-אב"י לצעירה הירושלמית לאה אבושדיד.

- ממרחק השנים זה אולי נראה כך: בן-אב"י, בנו הבכור של אב מפרס, מאצלת הציונות והעתונות בירושלים, מתאהב דוקא בבת למשפחה ספרדית. אבל המציאות הייתה הפוכה – משפחתה של אבושדיד הייתה זו שהתנגדה לחזונו של בן-אב"י. בימים בהן המשפחות היהודיות הנחשבות בירושלים היו המשפחות הספרדיות הותיקות והמבססות של הישוב הישן – כמו משפחת אבושדיד – בן-אב"י שהגיע ממשפחה אשכנזית עניה לא היה זווג ראוי. אבל בן-אב"י לא וותר.

לאה אבושדיד ואיתמר בן-אב"י

**לאה, לאתי, את יפה
ונעימה, את כל אשר
רציתי, את דומה
לפרחים, את גמישה
כתמר וחמה כשמש, את
הטבע בכל גדלתה, את
הסמל והמופת... צריך
שנבין כי הדרור הולך
לקראתנו, כי ארץ ישראל
משתחררת עבורנו, כי
זהר נפלא מעל לראשינו.
ירושלם מחכה
במזרחנו!"**

(ברציון בריהודה)

הוא ראה את לאה לראשונה "עוד בעריסתה", לדבריו. באוטוביוגרפיה שכתב הוא מזכיר אותה עוד בימי ילדותה-נערוּתה, כאחת מהנערות היפות בירושלים בעת שלמדה בבית הספר "אולינה דה רוטשילד". כשחזר בן-אב"י מלמודיו בגרמניה החל לערוך את העתון "האור" / "הצבי", "עתון שישד אביו, אליעזר בן יהודה, ואז גם החל ספור החזור המפרסם שלו. עם משרה מכבדת שפזו, הרשה לעצמו לבקר בבית אחיה של לאה, ד"ר אברהם אבושדיד, ובקש רשות לפגוש גם את אמו ואתה את הבנות.

המשפחה נאותה לפגישה, אך אם המשפחה, רינה אבושדיד, לא שבעה רצון מהתפתחות הרומן בין איתמר בן-אב"י לבין בתה הצעירה. "עם כל רצונה של מרת אבושדיד, אמה של לאה, להסביר לי פנים, היה הדבר לפעמים מעל לגבול יכלתה", כתב בן-אב"י באוטוביוגרפיה שלו, ונמק: "כי רבים כל כך היו הבחורים מכל העדות אשר באו לבקש את יד בתה, בחורים חשובים ממני בעיניך, גם בעשר וגם בעמדה חברתית, ובפרט היתה קשורה בכל נימי נפשה עם כל מה שהוא ספרדי, ואני האשכנזי הייתי כמין עצם בגרונה. ולא עוד אלא, שהאשכנזי הזה לא היה אשכנזי סתם... אלא מפרסם והרפתקן, שלא היתה נחת ממנו אף ליום אחד".

לאתי אלתי

• בְּשֵׁלֶב מְסִיִּם הַחֲלִיט בֶּן-אֲבִי הַחֲלָטָה גּוֹרְלִית, שֶׁהַשְּׂפִיעָה גַּם כֵּן עַל הַדָּרָךְ בָּהּ צֶעֶד סְפִוּר הָאֲהָבָה הַזֶּה. בֶּן-אֲבִי, אָדָם מֵחֶצֶן גַּם בְּיָמִים כְּתֻקִּיִּם, הַחֲלִיט לְפָרֶסֶס אֶת שִׁירֵי הָאֲהָבָה שֶׁכָּתַב לְמִשְׁאֵא אֲהָבָתוֹ, בְּעֵתוֹנוֹ, כְּאֲשֶׁר אֶת הַשֵּׁם "לֵאָה" הִפְדָּה בְּשִׂכּוּל אוֹתִיּוֹת לְ"אֵלָה", וְ"אֵלָתִי". "לֵאָה הִיְתָה עֲדִין תִּלְמִידַת תִּיכּוֹן, וּבִירוּשָׁלַיִם הִקְטִנָּה חוֹלֵל הַפְּרָסוּם סְעָרָה רַבָּתִי. שִׁירֵי הָאֲהָבָה שֶׁלּוֹ הִחֲלוּ לְהוֹפִיעַ בְּאֶפֶן קְבוּעַ מֵעַל דְּפֵי "הַצָּבִי", וְיָכֹף כָּתַב עַל כָּף בְּסִפְרוֹ": לֵאָה – אֲשֶׁר נוֹדְעָה כְּבָר לְכָל בְּחֵלוֹף אוֹתִיּוֹת בְּשִׁמָּה הַשִּׁירֵי 'אֵלָה – יִנְתַּבְּלָבְלָה לְגַמְרֵי. כָּל הַנְּעֻרוֹת הַסֵּתֶכְלוּ בָּהּ, אִם מִתּוֹךְ קִנְיָה וְאִם מִתּוֹךְ שְׂנְאָה, אִם מִתּוֹךְ לַעֲג וְאִם מִתּוֹךְ שְׂמִחָה לְאִיד. מִרַת לְנִדּוּי [מִזְרָתָה שֶׁל לֵאָה [הַטִּיפָה לָּהּ מוֹסֵר, וְהַבִּיעָה תִּמְהוֹנָה עַל כִּי 'הַטּוֹבָה לְתִלְמִידוֹתֶיהָ נִפְלָה בְּפֶח צֶעִיר, שֶׁאֶת אֲהָבָתוֹ אֵלֶיהָ הוֹצִיא לְרַחוּב כְּטִיט חוּצוֹת. 'הַעֲלָמָה בְּכֻתָּהּ כָּל אוֹתוֹ יוֹם, וּכְשֶׁנִּפְגְּשָׁה בְּאֲחִיהָ, דָּרַשׁ מֵאִתָּהּ לְנִתֵּק כָּל קִשְׁרֶיהָ עִמִּי."

ירכתון

לו אהבתיני*

לו אהבתיני, אלתי, כאשר אהבתיך אני;
לו נבוכות בימים והשתגעת בלילות;
לו המה לבך, מסערת-דמים
ושתי עיניך, בעפעפיהן, לו נרשבו בדמעות;
לו הלמת אשר-עד והקיצות בכהלה
ובמוחך העיף לו עברו ברקים, —
האת, כי אז אולי הבינותיני . . .

* *

לו ידעת, אלתי, מזה היא נפש אהובה,
לו כבוני, גם את, אליה השתוקקת;
לו זרמו רגשותיך אך לעמת נקודה
והנקודה ההיא לו הלמה על ראשך;

* קטע מספור-האחבה: "בשאוהבי..."

לא רק כתובה

- המצב הרעוע אלץ אפלו את אביו של איתמר, אליעזר בן יהודה, להתערב במצב. מסע ההשתדלות, נחד עם העבדה הפעוטה שלאה אבו-שדד עצמה רצתה להשתדד לבן-אב"י, רככו את אמה של לאה שהסכימה בסופו של דבר לשדוד.

- אך בכך לא תמוו התלאות. על מנת לקבל את הסכמתה הסופית לשדוד בין הנערה הצעירה לבין המחזר הנלהב מאוד, הטילה האם, רינה אבושדד, תנאים ומגבלות. איתמר היה כאמור עני יותר מאהובתו וגם מבגר מלאה בלא מעט שנים. על כן, דרשה משפחת אבושדד בהסכם הארוסין מספר דרישות: שכן-אב"י ימתין עוד לפחות 18 חדשים עד לנשואין; שבסוף תקופת ההמתנה יעבר בדיקה רפואית מקיפה שתוכיח שהוא בריא לחלוטין ואינו חולה באף מחלה מדבקת; שיוכיח כשר השתכרות של לפחות 300 פרנק בחדש ויתן את משכרתו ללאה; שייספק לאשתו הטרייה דירה, ושלעולם לא יקבל זכות בכספי ירשתה. איתמר המאהב הסכים להכל

הנך יכה דעיתי שניך יונים

כתובה

לאה אבושדיד

בן ציון בן יהודה (בן-אב"י)

באים היום בברית הנשואים

בשעה שתיים, אחרי הצהרים, בטלן, אמדורסקי

וסאכנדים לבניט מכל היודים והמכרים, טאויל בנגת המיכירים או בטעות הדאר לא הגיעה
להם החוטמה הפרטית, לקבל הודעה זו כדוממה.

• באמור, הבטיח בן-אב"י להמתין לפחות שנה וחצי עד שיתקיימו הנשואים עצמם, אך בפעל המתין קרוב לשלוש שנים. במשך כל הזמן הזה עודדה האם רינה אבושדיד מחזרים נוספים שאולי יצליחו להניא את בתה הצעירה מהחלטתה להנשא לאיתמר הפוחז. בספרו טען איתמר שגם תחת החפה ממש עוד אמרה רינה לבתה שהיא יכולה להתחרט. אולם לשמחתו של בן אב"י, לאה הושיטה את אצבעה לאיתמר שענד לה את הטבעת, וברית הנשואים נחתמה סופית. החתנה הייתה חגיגית ומפארת, ונכחו בה נציגי כל העדות וכל הדתות, או כפי שתאר אותה בן-אב"י: "חתנה עברית ירושלמית במלוא המשמע". חתנה מרגשת, הולמת ספור פתלתל ומסבך, כמו בסוף של מלודרמה רומנטית. השנים חיו יחדיו במשך כ-30 שנה, עד מותו של איתמר בשנת 1943. נולדו להם שלוש בנות, שתיים מהן הגיעו לבגרות - ואחת מהן הפכה ברבות השנים גם לאמו של המנחה והבשולן גיל חובב. לאה המשיכה לחיות עוד כ-40 שנים לאחר מכן, ובמותה נקברה בהר הזיתים לצדו של בן-אב"י, כשעל מצבתה נחרט: "היפה בבנות / שבה אל מנוחתה / מראשות אביר נעוריה / איתמר"

לו אהבתיני לאתי חיי
לך ומותי

Si tu m'aimes, ma
Leah, ma vie
t'appartient et ma
mort t'appartient.

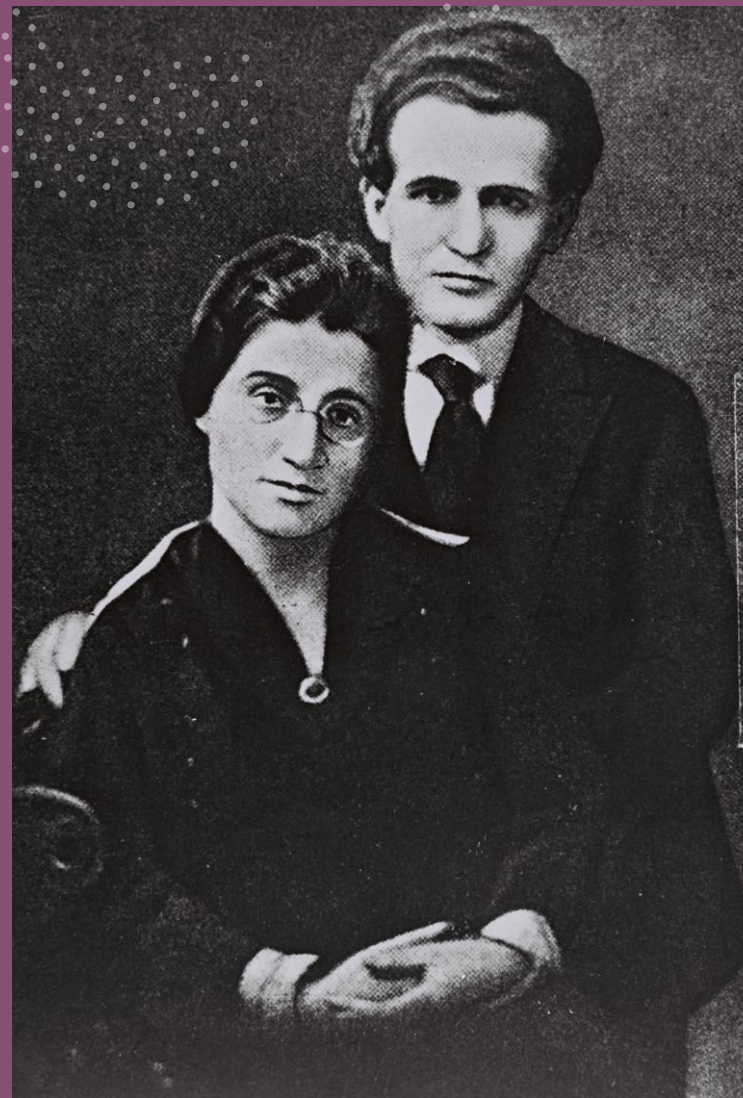

דוד ופולה בן גוריון

פוליה

בשנת 1917 דוד בן-גוריון ופולה התחתנו בטקס אזרחי קצר.

• חדשים ספורים אחר כך התנדב דוד לגדוד העברי ועזב את רעייתו הצעירה בניו-יורק כשהיא בהריון. בין השנים התנהלה התכתבות בה הביע דוד את אהבתו הרבה לפולה אותה כנה "פוליה": "היודעת את שאני אוהב אותך כאהבת אשה ואחות אם וילד כי את בשבילי אהובה ואשה אם ואחות ואם ילד שלי. הכל הייתי נותן בעד רגע אחד אתך בעד שניה אחת בעד מבט אחד חטוף הכל הייתי נותן פוליה, האמת והיחידה היקרה שלי"

אהבה שפה קשה

- "אני יודע שאת סובלת עכשו בגללי"
- במכתביו לפולה משנת 1921 אינו מסתיר דוד ברגוריון את המחיר האישי של הדרך שבה בחר. הוא כותב מתוך מודעות לכבד המשקל שיונח על כתפיה של רעייתו ומתוך אמונה שהאידיאל הלאומי יצדיק את הקרבן: "כל טפת אהבה וגעגועים שאני חש בלבך, יקירתי, יודע אני ומרגיש כל מה שעובר עליך... אני יודע שאת סובלת עכשו בגללי; אני מאמין, שאני והאידיאל שלי יפצו אותך..."
- בעוד דוד מדבר על פצוי עתידי, פולה בדרךכה המפכחת והמעשית אינה ממתינה לעתיד ופועלת בהנה. ביוני 1921 היא נמצאת בפלונסק, בבית אביו של ברגוריון, רחוקה מביתה בניו יורק, לבדה עם שני ילדים קטנים, גאלה ועמוס, בעצומה של מגפת חצבת, עם עוזרת חולה ועם שתיקה כואבת מצד דוד הנמצא בשליחות. באותו יום היא כותבת לו שני מכתבים. באחד מהם היא כותבת בכנות חדה:
- "למה אתה כותב לעתים פה רחוקות? אתה יודע שהדממה ממך תהרג אותי."

טיול בנגב

צריף בן-גוריון - צריף בן-גוריון
סדרת הרצאות "עיונים בתנ"ך"
עיונים בתנ"ך: יסודות
המנהיגות בתנ"ך בעקבות דוד בן-גוריון

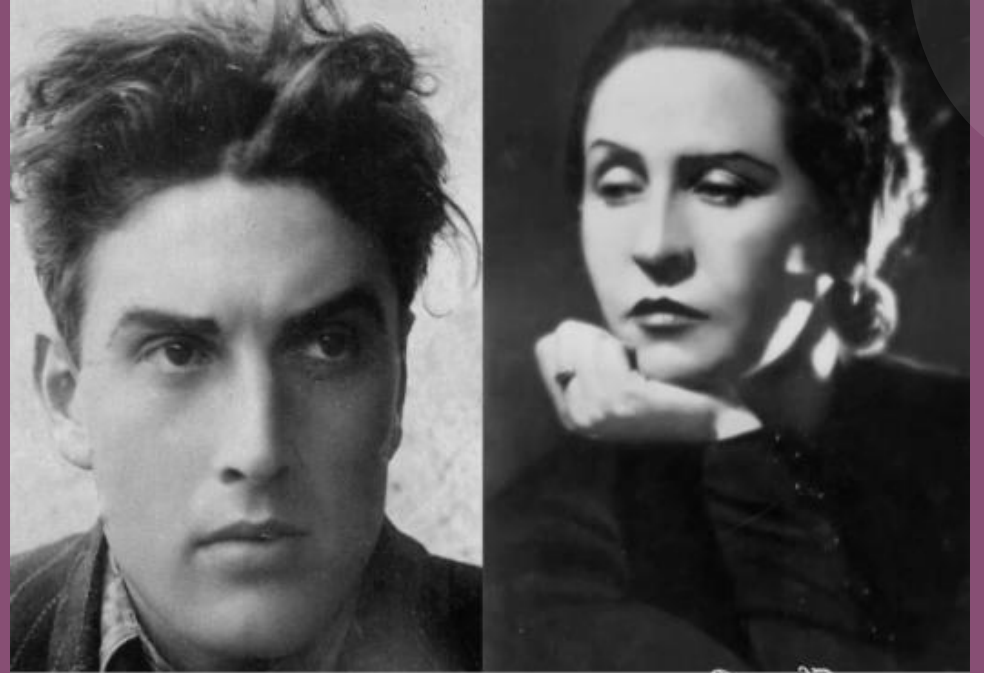
בהנחיית אילנה ביטון, מנחה קבוצות ותיקה בלוי
מקורות מארון הספרים היהודי. עובדת פיוס בארגון
'מעוז', בעבר הנחתה קבוצות למוד ברמת נגב, ובמרחבי
האזור פלו. תושבת ירחם עם חבור עמק לנגב: לנופים,
להיסטוריה, ולאנשים. מגיעה להרצאות בצריף עם
אהבה גדולה לתנ"ך, שרשים נטועים בספור הציוני
ותודה גדולה לבן גוריון שחבר בין פלם.

אלכסנדר וחנה

- בשנות ה-30 הייתה פון חבר בוועדת הרפואה של תאטרון "הבימה". היא פגשה בשחקנית התאטרון המפורסמת חנה רובינא ונהל אתה רומן. ב-1934 נולדה בתם, הזמרת אילנה רובינא.

- אשתו השנייה, רחל לופטגלס הייתה אחות. הוא פגש בה כשטפלה ברובינא שהחלימה מהלדה הקשה. פון נותר נשוי לרחל עד יום מותו. רחל הרתה לפון את בתו השלישית, סינילגה, לימים סינילגה אייזנשטייבר-פון). פרוש שמה – בת שלגים באחת השפות הסיביריות, שפת הטונגוסים – כשם קמע על צוארם של ציידים סיביריים; התפרסם בזכות ספרו של הסופר הרוסי ויאצ'סלב שיסקוב שאחת הדמויות בו היא בחורה שמאנית אשר גרה ביער ומפתה גברים, ושמה סינילגה).

וְהָיָה לִי בְרוּר כְּמוֹ שְׁתֵּימָּו וּשְׁתֵּימָּו, כִּי אָהִיָּה בְּשִׁבְלֶךָ כְּמוֹ לֶחֶם וּמַיִם וּכְאֵל מַיִם וּלְחֶם אֵלַי תַּחֲזֹר

- אחד השירים המפורסמים שביצעה הזמרת אילנה רובינא בתמונה: אילנה רובינא ז"ל עם אביה, אלכסנדר פן
- "וידוי", שיר שנכתב על ידי אביה, אלכסנדר פן בשנת 1941 והוא האחרון שראה אור עוד בחייו.
- את השיר כתב פן לאשתו רחל לופטגלס, אחות במקצועה, אותה הכיר כשטיפלה באימה של אילנה, חנה רובינא, בת זוגו הקודמת, בתקופת החלמתה מהלידה הקשה של אילנה.
- השיר הולחן על ידי סשה ארגוב וזכה לביצוע זמרים רבים אך לדעת רבים המרגש מכולם הוא ביצועה של בתו אילנה, הנוגע בה באופן כה עמוק.
- כמו כן, אילנה רובינא נמנית בין המבצעים היחידים שכללה את הבית האחרון של השיר, בו מתנבאת דוברת השיר כי מותה יבוא אליה מידיה של אהובה, ועדיין עובדה זו אינה מצליחה להפיג משהו מאהבתה אליו:
- הן יַדְעֵתִי שְׁאִין לִי אוֹהֵב מְלַבֵּדְךָ וְיַדְעֵתִי: הַמָּוֶת יָבֹוא מִיַּדֶּיךָ וְאֲנִי מִחֶפֶז וּמִצָּפָה לְזִיוּוּ הוּא יָבֹוא פְּתָאֵמִי, כְּגֵרָזוֹן עַל עֵץ יַעַר אוֹ יִקְרַב לְאֵטוֹ, בְּעֵנֹוּי וּבְצַעַר אֲבָל לֹא מִיַּדֵּי זֶר – מִיַּדֶּיךָ יָבֹוא וְגַם אֶז לְבֵיתֶךָ, בְּלֵיל שְׂכוֹל וְלֵיל עֵנִי בְּחִלוֹם עוֹד אֲשׁוּבָה, כְּסִילָה שְׂכַמוֹנִי.

Confession וידוי

להתוודות

להתוודות - התודה, שם פועל, שורש :

ודייה, בניין : התפעל, הטייה : שם פועל

חשף בכנות את מעשיו או כוונותיו

- כן הִיָּה זֶה לֹא טוֹב, הִיָּה רַע לְתַפְאֶרֶת
- אָבֵל זָכַר אֵיךְ נִפְגְּשָׁנוּ בְּלֵיל מְלִילוֹת
- אִם יִהְיֶה זֶה שְׁנִית - אֵל יִהְיֶה זֶה אַחֲרַת
- רַק אוֹתָהּ אֶהְבֶּה עֲנִיָּה וְסוֹרֶרֶת,
- בְּאוֹתוֹ מְעִילוֹן עִם אוֹתוֹ צִיץ הַוָּרֵד
- בְּאוֹתָהּ הַשְּׂמֵלָה הַפְּשׁוּטָה מִשְׂמָלוֹת
- אִם יִהְיֶה זֶה שְׁנִית אֵל יִהְיֶה זֶה אַחֲרַת
- יִהְיֶה כֶּךָ, כֶּךָ יִהְיֶה אוֹת בְּאוֹת

אבשלום, שרה, רבקה ונילי!

השם אבשלום פינברג מפר לרב בעקר כמי שהיה גבור מחתרת ניל"י.
ממיסדי ניל"י, הוא היה הצלע הגברית במשלה האהבה הידוע עם רבקה
אהרונסון (שטענה כי הם התארסו) ואחותה שרה (ביניהם היה קשר
מיחד) ותאר בידי אהרון אהרנסון כ"אביר לבלי חת ולבלי זפי", אך מנד
תגלו כי הוא היה הרבה יותר מכך.

מחנת ניל"י

"יצח ישראל לא ישקר" (שמואל א', פרק ט"ו, פסוק כ"ט)

חולמים ולוחמים, מרימי נס המרד נגד תורכיה העות'מאנית
מחנת ניל"י הוקמה בשנת 1915 ופעלה בארץ ישראל בתקופת מלחמת העולם
הראשונה.

מטרות ניל"י היו:

לסיע לבריטים בכבוש הארץ מדי התורכים על-ידי אסוף חמר מודיעיני.
לתמוך ביישוב היהודי בארץ ישראל, שסבל במלחמה מרעב ומחלות.
להביא לידיעת העולם את המתרחש בארץ ישראל.
למשח חזון לקראת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל.

מי היה אבשלום פיינברג והקשר הצרפתי

במהלך שש השנים בהן הכירו השניים, עד מותו המסתורי ורווי התעלומות של פיינברג במדבר ב-1917, היה אבשלום לבן בית אצל משפחת אהרנסון ועל תקופה זו ספר רבות. אהבתו והערכתו לפיינברג תבטא בדרך הטובה ביותר שאגרונום יכול להביע בה אהבה – אבשלום זכה שזן חדש של שום יקרא על שמו – "שום פיינברג", זו שאהרנסון גלה במורדות החרמון. בהמשך פיינברג היה בין מקימי המחלקת היהודית הראשונה בארץ – ניל"י

פיינברג נולד בגדרה כבן לשושלת אצלה ביליוויית משפילה, דור ראשון לילידי הארץ. הוא ברח בכשרון לשפות, שכל טוב, בנפש פיוטית ובאפי מרדן. אביו תכנן שבו ילמד משפטים בקונסטנטינופול ביום מן הימים, שלח אותו ללמד ערבית וקראן אצל שיחי בןפו. שמו הערבי של אבשלום היה סלים וערביי הסביבה הכירו אותו בשם זה. הוא היה תלמיד מצטיין הן בלמודיו אלו והן בבית הספר. בשנת 1904, סיים את חק למועדיו בהצטינות, וקבל מלגה על כך מטעם בית ספר אליאנס בו למד ונשלח ללמד בסמינר למורים שלהם בפריז.

השנים בצרפת השפיעו עליו עמקות, הוא אהב את הלשון והתרבות הצרפתית ואת רעיונות החרות. הוא התחבר לחוגי האינטלקטואלים בפריז שמנבאים לו גדולות בעולם הספרות והשירה הצרפתית. לחברות ביניהם היו גם השפעות רחבות יותר בכך שהיא השפיעה על האהדה ליהדות בכלל בצרפת.

כשהוא בן 22 פגש אבשלום את האגרונום אהרן אהרנסון, שהיה מבגר ממנו ב-13 שנה בלבד. מפגש זה סימן את תחילת התקופה המפרכת ביותר בחייו. לאהרן אהרנסון הייתה תחנה לנסיונות חקלאיים בעתלית ועוד שלוחה שלה בחדרה. את אבשלום הצעיר, שכאמור הרשים אותו מאוד, הוא מנה בתחלה לאחראי השלוחה בחדרה, ובהמשך למזכירו האישי ונד מינו, על אף שלא היה לו ידע באגרונומיה.

אלף נשיקות

זהו ספורה של אהבה לא מממשת.

זאת כנראה הכותרת המתאימה ביותר למכתב שכתב בשנת 1910 אבשלום פינברג לאהובה עלומה. הכותרת המקורית היתה "בלדת אלף הנשיקות" והיא משאירה אותנו עם מעט מאד מידע על אודות האשה או הנערה שחרת התלתל ולבנת העור המזכרת בה.

האם אכן כתב אבשלום את הבלדה הזו עבור האחת, אהובתו האמתית והיחידה? האם היתה בכלל מישהי כזו? ואם היתה כזו – מיהי?

על השאלה האחרונה היו לא מעט נשים שענו בגוף ראשון. העבדה שכלן הצליחו להוכיח קשר כלשהו לאבשלום או לפחות לספר ספור מתקבל על הדעת, מציירת דיוקן עגל יותר של האידיאליסט הציוני הצעיר, אביר המלים ושובר הלבבות.

העבדות הידועות שאין עליהן עוררין הן אלה: הבלדה הפיוטית, מלאת התשוקה והדמיון, נכתבה באוקטובר 1910. אבשלום חזר לא מכבר מפריז, רגע לפני שהגיע לתחנת המחקר בעתלית והצטרף למפעלו החקלאי של אהרון אהרוניסון.

מְשַׁלֵּשׁ הָאֱהָבָה לְבֵית אֶהְרוֹנְסוֹן

הטוענת הראשונה לפתח היא רבקה אהרונסון – מי שרשמית נחשבה לארוסתו. רבקה הייתה אחותו הצעירה של אהרון אהרונסון ובינה לבין אבשלום נרקמו יחסים קרובים. אליה מצטרפת אחותה המפרסמת שרה, שפכל הנראה הייתה הדבר הקרוב ביותר לחברת נפש שהיה לאבשלום.

מפתביו לשרה ולרבקה מלאי רגש ותאורים מליצניים. לפעמים הוא כתב לשתייהן יחד, כשהוא משתמש בכנויי ידידות כמו נערותי ויקירותי, אבל הוא גם נהל התכתבות נפרדת, אינטימית הרבה יותר, עם כל אחת מהן. לשרתי. לרבקתי. מאבשלום.

"אה! לו יכלתי אתמול לעוף לפניך ולרפד את כל הדרך בפרחים יפות, ולשים על כל פרח נשיקה בתקוה שפעמיך יואילו לנגע בהן, מה מאשר הייתי."

שרה טובה, שלום!

ההנף בבית? האם לא נסעת לחיפו? ההנף בריאה ושלמה? הנני כותב לך מעט עם ר' ליב – 1הכלב – ישפר לי כבר את ה"תשובה" שלו, ואיך השלימו אתו, ואיך שמחו לקראתו הסוסים. הנבל הזה עומד ומחכה כבר. הוא בביתנו כבר כשעתים ולא רצה לאכל כלום. ברב תחנות ובקשות הואיל האדון הזה לשנות אתנו כוס תה. והנה אודות נושא המכתב.

אצלי כלום. בבית שמה ושאה. מתארחים אצלנו שלושה פקידים תורכים – ימח שמם – ישבאו בענין הדמירים 2. עשרים חילים פה שבאו לאסר אותם. ובזכות זה אמא עובדת מעל לכוחותיה, עיפה וחצי-חולה. ובבית תהו-בהו. ואתמול עוד בשרו – השד יודע מי – כי תבואו עוד בערב. והגברת וזלינסקי – ספרי זאת לרבה, הקריקטוריסט שלנו – שחטה דג גדול ועמדה וספרה לי איך יען שאמי עיפה היא תקבל אתכם, ועוד כאלה, ואני חשבת כי השבץ יאחזני מפעם. הודות לאל שלא באתן.

ואת כבר מבינה כמה טוב ונעים עכשו בבית. ובעבודה אין מה לעשות. והנה, לולא בשתי הייתי נוסע היום אליך. אבל...

הייתי חפץ לדעת מה אתן עושות, אני שולח לך שלשת החלקים של "L'Homme qui rit" האדם הצוחק "לויקטור הוגו, [קריאה טובה. הנני שולח גם לך) בלי שיצא מידיך (את הספר "Versets" של האדון Andre Spire. לכשאבוא בפעם השנית אדבר לך אודות האיש. מה עוד? הייתי שולח גם את חצי לבי, אבל מה תעשינה בו? הלא גם כלבים אין בחצרך...]

האם את חושבת כי יהיה די?

כן, הלא?

הי שלום, שרה טובה,

בלב ונפש,

אבשלום

כָּד מִתְחִיל אָנִי אֶת מִכְתָּבֵי אֵלֶיךָ, אֶהוֹבְתִי.

וּמָה-מְאֹד מִתְאַוֶּה אָנִי לְנִשְׁקָד:

אֶלֶף נְשִׁיקוֹת, אֶהוֹבְתִי.

רֵאשִׁית-כֹּל הֵייתִי שָׁם נְשִׁיקָה גְדוֹלָה עַל מִצְחֶךָ הַלָּבֹן,
כְּמוֹ קֶשֶׁר בְּאִמְצַע הַמִּצָּח.

וּמִהֲנִשְׁקָה הַזֹּאת הָיוּ יוֹצְאוֹת הַרְבֵּה-הַרְבֵּה נְשִׁיקוֹת
אַחֵרוֹת בְּעִגּוּל עַל הַמִּצָּח הַזֶּה וְעַל הַתְּלַתְלִים הַשְּׁחֹרִים
כְּמוֹ כּוֹתֶרֶת שֶׁל נְשִׁיקוֹת כְּמוֹ שִׁשְׁמוֹת לְמַעַן הַתִּיפּוֹת
הַיְפּוֹת מִחֲרוֹזָה שֶׁל פְּנִינִים!..

וְהִנֵּה כּוֹסִית בְּנְשִׁיקוֹת, אֶהוֹבְתִי, וְהַנְשִׁיקוֹת תִּשַׁע-
מֵאוֹת תִּשְׁעִים-וְתִשְׁעָה נְשִׁיקוֹת.
וְעוֹד אַחַת נִשְׁאַרָה נְשִׁיקָה, רַק אַחַת, וְצָרִיךְ שְׁאִשֵּׁק
הַנְשִׁיקָה הָאַחֲרוֹנָה הַזֹּאת, וַיְהִי-מָה!

• הָרוֹמָן הַפְּרִיזָאִי

• קְרוֹב לַחֲמֵשׁ שָׁנִים מִחַיֵּיו בִּלְה אֲבִשְׁלוֹם בְּבִירָה הַצְּרַפְתִּית (1904-1909),
1909 עִם הַפְּסָקוֹת קְצֵרוֹת בְּשׁוּיץ וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. (בְּזִמָּן לְמוֹדִיּוֹ
בְּפְרִיז הוּא הַכִּיר בְּאִמְצָעוֹת דּוֹדָתוֹ הַנְּעֻרָצָה סוֹנְיָה בְּלִקִּינְד אֶת הַזּוּג
מְאָרִיטוֹן, קֶשֶׁר עִמָּם יַחְסִי חֲבֵרוֹת אֲמִיץִים וְנִעְשָׂה בֵּן בֵּית בְּבִיתָם.

• ז'ק מְאָרִיטוֹן הָיָה פִּילוֹסוֹף וְהוֹגָה דְּעוֹת צְרַפְתִּי קְתוּלִי. רֵאִיסָה
מְאָרִיטוֹן הֵייתָה בֵּת לְמִשְׁפַּחָה יְהוּדִית שֶׁהִגְרָה מְרוֹסִיָּה לְצְרַפְתִּי בְּשִׁלְהִי
הַמְּאָה הַקּוֹדֶמֶת בְּעִקְבוֹת רְדִיפוֹת הַיְהוּדִים הַמְּקוֹמִיּוֹת. הִיא פָּגְשָׁה אֶת
ז'ק בְּסוֹרְבוֹן, הַתְּאֵהָבָה בְּצַעִיר בְּעַל הַפְּנִים הָעֵדִינּוֹת וְנִשְׁאַה לּוֹ
בְּטָקְס נּוֹצְרִי לְמִגְנַת לֵב מִשְׁפַּחְתָּהּ.

• בֵּין בְּנֵי הַזּוּג שָׁרְרוּ יַחְסִי אֶהָבָה וְהַעֲרֵכָה חֲזָקִים. רֵאִיסָה הַעִידָה
בְּיוֹמֵיָהּ כִּי כָּל מָה שֶׁעֲשִׂתָה בְּחַיֶּיהָ וְכָל עֲשִׂרָה הַרוֹחֲנֵי הַגִּיעוּ לָהּ
בְּזָכוֹת בְּעִלָּה. ז'ק, בְּתוֹרוֹ, כָּתַב לִימֵים כִּי הִיא הֵייתָה מְקוֹר הַהִשְׁרָאָה
שָׁלוֹ, וְכָל שְׁעָלָה בִּידוֹ לְהַגְשִׁים בְּדֶרֶךְ יְצִירָתוֹ בְּזָכוֹתָהּ בָּא לּוֹ.

• וּבְכָל זֹאת, כִּשְׁהִגִּיעַ אֲבִשְׁלוֹם לְבֵיתָם וְהַתְּאֵהָבָה בְּצַעִירָה הַחוֹלְמֵנִית
וְהַיְפָּה, הִיא הַתְּאֵהָבָה בּוֹ גַּם. רַגְשָׁנוּתָהּ מְצָאָה הַד בְּלִבּוֹ שֶׁל הַצַּעִיר
הָאִידֵאלִיסְט שֶׁהִיָּה שׁוֹנָה כָּל כּוֹן מִבְּעִלָּה הַרְצִינִי. וְלִמְרוֹת נְסִיוֹנוֹתֶיהָ
הַכּוֹשְׁלִים לְמוֹשְׁכוֹ לְנִצְרוֹת, כִּשְׁהֵם נִפְרְדוּ בְּסוֹפּוֹ שֶׁל דָּבָר, זֶה הָיָה
בְּכָאֵב שֶׁל אוֹהָבִים שִׁיּוֹדְעִים שְׂרָבִים הַסְּבוּיִים שֶׁלֹּא יִפְגְּשוּ שְׁנֵיתָ.

• עִם שׁוּבוֹ שֶׁל אֲבִשְׁלוֹם לְאֶרֶץ, יִרְדּוּ לְחוּף יַחַד אֶתוֹ הַשְּׁמוּעוֹת
וְהַרְכִּילוֹת עַל אֶהוֹבְתוֹ הַצְּרַפְתִּית שֶׁנִּשְׁאַרָה מְאָחוֹר, בְּפְרִיז.

ביקור בזכרון יעקב

- תזירות זכרון יעקב

- זכרון יעקב – פנינה ארץ ישראלית, הפנינה שעל הקר.
- נולדה מתוך חזון על ידי אנשי אמונה שהגשימו את המעשה הציוני הלכה למעשה וברבות השנים התקבצו ובאו בשעריה מארבע כנפות תבל. זכרון היא מקום רומנטי ליד הים

- במושבה יש נופים קסומים, אתרי נפש ותזירות, ואפשר "לטעם" מן הישן ולהכיר את החדש המתמזג במושבה ובמרחב הסובב אותה, נקדות ענן מגונות, טבע ונוף, כרמים ויקבים.

- נתחיל את הבקר בארוחה קלה בבת הרים – מעדניה קטנה ומקסימה ברחוב הנדיב, במקום נשמע על המוצרים המיוחדים של מחלבת בת הרים. ונטעם גבינות ויין מתוצרת מקומית. נהנה...

- הברון אדמונד דה רוטשילד יסד את תעשיית היין כדי לסייע למתיישבים ולקדם את האזור מבחינה חקלאית, כלכלית ואנושית. ראשוני ההתיישבות במושבה היו חקלאים ומורשת היין עברה מדור לדור. היקבים בזכרון יעקב יכולים להתפאר ביינות משפחים במיוחד. מזמנים להנות מבקור ביקבים ובכרמים בזכרון יעקב, טעמו את היינות ותוכלו לזהות בעצמכם את אותה המורשת המעברת ברב פאר יקב תשבי, יקב סמק, יקב פויזנר, יקב סמדר, יקב פרמל

ואיפה לישון ? בקתות בלבן רמות ליד הכינרת

- יש מקומות שאנחנו מתאהבים בהם וחוזרים אליהם שוב ושוב לחזק את האהבה. לאחד מהם קוראים בקתות עץ בלבן, והכי כיוף שהם כל הזמן מתחדשים בסוויטות ובקתות נוספות כך שבכל פעם התחושה שונה, מרגשת עוד יותר.
- בקומפלקס הארוח של מיכל שרון ארבעה מתחמי יקרה משקעים ומטפחים שמשקיפים אל יפה של הכנרת. המתחם האהוב עלינו מכלם הוא ה Boutique-הנהדר –מקדש אהבה רומנטי שכלו לבן בסגנון פרובנס. במפלס הענג –גנה עם ערסל זוגי, ג'קוזי ספא וברכה פרטית לחג עם יין מול האגם והשקיעה המרהיבה. במפלס הפנוקים –מטת קינג סיז, מצעים צהרים, חלוקים נעימים, יין, שוקולד עוגיות ביתיות וארוחת בקר שמגיעה בסלסלה עד למטה.

פיקניק בציפורי

- שְׁנַיִם מִמְּקֻטְעֵי נַחַל צִפּוֹרִי עָבְרוּ שְׂדְרוּג וְהִפְכוּ נוֹחִים יוֹתֵר לְטִיּוֹל, גַּם כְּשֶׁהַמַּיִם זוֹרְמִים בְּשֻׁצָף, כְּמוֹ עֲכָשׂוּ. הַמְּקֻטֵּעַ הָאֶהוּב עָלֵינוּ עוֹבֵר מִמָּשׁ מֵעַל הַמַּיִם וּבְסוּפוֹ מַעֲיֵן וְטַחְנַת הַנְּזִירִים – מְבִנָּה אֶבֶן מְרֻשִׁים בְּיַפְיּוֹ שֶׁתִּפְקַד כְּטַחְנַת קָמַח בְּתִקּוּפָה הָעוֹיֵת־מְאִנִּית. זֶה הַמְּקוֹם לְפָרֵשׁ מִחֻצְלַת עַל גֵּדַת הַנַּחַל, סָמוּךְ לַמַּעֲיָן אוֹ בְּצֵל הָעֵצִים הָעֵבֶתִיּוֹת, לְהִתְעַנֵּג עַל קוֹל פְּכֻפּוֹד הַמַּיִם וְעַל כָּל הַיְּפִי, הַמְּרַבְּדִים הַיְּרָקִים וְהַפְּרִיחוֹת שֶׁמְסַבִּיב.

כוס יין, חוויה רומנטית וטיול בטבע

- הפופולריות של הפודטראקים ועגלות הקפה מרקיעה לשמים, אך ינא שונה ומיוחדת, כי היא יותר "מרתף יין על גלגלים", כמו שבעליה אוהבים להגדירה. יינא התמקמה בחיק הטבע ומציעה חוויה יין רומנטית בלב חרשה מקסימה. בין העצים יחכו לכם שלחנות מכסים מפות צחורות כאלו הגעתם לגנה של מסעדת יקרה. בעגלה מגישים יינות מיקבי בוטיק ישראלים, בדגש על הקטנים והמוכרים הפחות, שנבחרים בקפידה, ולצד היינות הם מצוותים פודטראקים מתחלפים בנצוחם של שפים מובילים, שמשלימים את חוויה הבוטיק והשתיה. הבוטיק – תוכלו לבחור לכם שלחון מבודד ולהתענג על הנוף, השקיעה והמוזיקה, או להתערבב עם פלם בקבלת השפת ובהופעות שהם עורכים לפרקים.
- צאו לשוטט בגן הפסלים "הנטועים" בשדה הצמוד כמו מוזיאון פתוח, או המשיכו מערבה בשביל המוביל למצוקי ארסוף, הגולשים לגם, מנקדים בפריחות עונתיות, תצפיות נוף ומצנחי רחיפה צבעוניים, שמשלימים את התפאורה הפסטורלית.

טיול אופניים בפארק הירקון

- מבול הגשמים הטיב עם הירקון ועם מפלי שבע טחנות, שעדנים כבר לא ראו כל כך הרבה מים. אם תגיעו באמצע השבוע, כל הטבע, המים והיפי הזה יהיו שלכם בלבד, בלי הפרעות, אלא אם תכבדו את הברוזה בנשנושים והם יגעגועו, יצמדו ולא יעזבו.
- את הטיול תמשיכו לארץ הנחל השופע, ותקנחו בטפוס על גבעת נפולאון, עם השקיעה או לאור ירח מלא. או אז תזכו לפנורמה מרשימה החולשת על הנוף הכי אורבני של העיר ללא הפסקה

מלון אלגרה בעין כרם סיפור אהבה בלתי אפשרי אבל אפשרי !

• עין כרם היא הכי חוי"ל בְּאֶרֶץ, סמטאות ובתי אבן ציוריים, צריחי כנסיות, בוגנוויליות צבעוניות ושקדיות ורדרדות, שבִּימִים אלה נותנות שם מופע פריחה מרהיב. אלה ועוד יקדמו אתכם בדרך לאלגרה – מלון בוטיק מקסים ושוֹפֵעַ רומנטיקה, שֶׁמְנַצֵּחַ את אהבתם של יוסף ואלגרה – היא יהודיה כשרה והוא ערבי-נוצרי, בן למשפחה עשירה בכפר.

• אלגרה ברחה ממשפחתה ונשא לְמִשָּׂא אהבתה. ביחד גרו השנים בבית הגדול והיפה. במלחמת העצמאות הם ברחו מהכפר ואחרי גלגולים רבים הפך הבית הנטוש למלון שעצב בהשראת ספור האהבה. במלון 13 חדרים, הנקראים על שמות זוגות אוהבים, ובהם תמוז ואשתר – אלת האהבה. בכל החדרים אוירה רומנטית עם התקרות המקמרות, קשתות האבן והעצוב הקלסי-אילגנטי. בחוץ גן פסטורלי עם עצי בסתן, פלג מים, פנות ישיבה נסתרות, חדר טפולים, הוט טאב וסאונות בתוך חביות, ועל הגג בר המשקיף לנוף. לאכל הנהדר אחראי השף רון וינקלר, שבערב מגיש מנות מיחדות ובהן מרק ערמונים עם נגיעות שוקולד וסשימי טונה עם מנגו מתסס.

שיט זוגי בים המלח

- שיט בקיאק זוגי, או בזודיאק ממנע, הם מהאטרקציות הימיות הכיפיות, אבל בים המלח? אז זהו, שכן, וזו בהחלט חוויה אחרת ומפתיעה. תוכלו לחתור בין גבישי מלח ימיים, פסלי טבע מדהימים ונופים עוצרי נשימה, ועל הדרך תגלו את הנביעות, את המעיינות המתוקים והחמימים, את שפכי הנחלים, את הצוקים הימיים ואת ברכת הבץ השחורה. אם תכניסו יד ותרימו גוש בוצי, ותפזרו אותו מעט, תגלו גבישי מלח קטנטנים, שמנצנצים ככדורי קריסטל, וכן קביות שקופות שגראות כיהלומים. למרות התדמית נתן למצא לא מעט קסם רומנטי במקום הנמוך בעולם. נתן ליצר קשר עם ארץ התמר לשלל פעילויות זוגיות ויחודיות

מִשְׁפָּחָה יִשְׂרָאֵלִית, לוֹסִי וְצַחִי

- בסוף השבוע האחרון חגגה מגישת החדשות לוסי אהריש יום הולדת ארבעים וארבע. מי שהרים את הכפפה והקדיש פוסט מרגש ואוהב במיוחד עבורה, היה לא אחר מאשר בעלה ואבי בנה הבכור אדם, השחקן צחי הלוי, שהעביר באמצעות הטקסט שצירף לתמונות הפוטוגניות

מסר חדש משמעי לגבי עתידם המשותף. איך אהריש הגיבה למילים החמות והיפות?

- יוצא מגדרו. צחי הלוי ולוסי אהריש, צילום: אורטל דהן
- "מזל טוב, אהבה יפה שלי, "כתב הלוי". את האור בחשיכה, האוויר לנשימה, המילה הטובה, ההשראה והשמחה. איתך תמיד, "חתם מתחת לשתי תמונות של לוסי עם בנם אדם.

כאילו מעפר צומחת שושנה

הי שקטה כאלו אין בד דפי
כאלו האויר נותן לד הגנה
כאלו הצרות כבר מתגבשות ליפי
כאלו מעפר פורחת שושנה.

